

Publicerad 2013-05-20 05:04 av Peter Stjerngrim

*Brytningstider - inte vad avser vår egen relation som far och dotter,
men utifrån samhällets förhållningssätt till tidens gång
där förutsättningarna förändras i otakt med utvecklingen ...*

Hur gärna jag det än vill ...

... räcker ej
all min vilja ändå till ...

Du är obevekligen på väg
att bli stor
Stor nog för att lämna
vårt gemensamma bo ...

Men samtidigt
har du nästan samma behov
som du hade förut
av att få vara min lilla tjej
och bli ompysslad, lyssnad till
men också tröstad
när dina försök till att flyga
på egen hand
havererar och gång på gång tar slut ...

Att bli vuxen och självständig
är en iterativ process
som måste få misslyckas
ett okänt antal gånger
för att så småning om
kunna leda till hållbar success ...

Det är inte lätt på något sätt
för dig, min älskade tjej ...
... Men å andra sidan
är det heller inte så lätt för mig
och med åren blir det allt svårare
då mina förutsättningar minskar
i relation men utan rimlig proportion
till att åren går
och den situation som uppstår
i glappet mellan att skolan tar slut
och du till slut full vuxenhet

med högre utbildning, fast arbete
och eget boende får ...

Men för att det kanske är svårt
betyder det inte på något sätt och vis
att jag någonsin ens tänker tanken på
att sätta ett pris på
det där med att
på mina insatser
för att finnas för dig
som det stöd och den support
vilken du som min älskade tjej
av mig som far har all rätt
att vänta dig ...

Ty du är mitt liv
och själva
innebörden och meningen
med livet för mig ...

... men också för att jag älskar dig
och för att du är Universums finaste tjej!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten